

מ"ת 3066/04/15 - אריאל דן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 3066-04-15 מדינת ישראל נ' דן
תיק חיצוני: 160105/2015

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקש	אריאל דן - ע"י עוה"ד חורש ווידר (ליבר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - ע"י עו"ד אסנת חן

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש על דרך ביטול קבע של צו עיכוב יציאתו של המבקש מישראל.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות לאחר שבגופו נתגלה ריכוז אלקוהול של 320 מק"ג לליטר אוויר נשוף. במקביל הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים. בקשה זו נומקה בכך שבעברו של המבקש עבירה של נהיגה בהשפעת אלקוהול וכן עבר פלילי בגינו ריצה המשיב מספר מאסרים בפועל וכן בשל העובדה כי בעת האירוע היה תלוי ועומד נגד המשיב מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים אשר לא הניא את המשיב מלבצע את העבירה המיוחסת לו.

2. בהחלטה שניתנה שוחרר המשיב בתנאים מגבילים שלאחר מכן שונו וכן בצו עיכוב יציאה מן הארץ. לציין כי בעבר יצא המשיב בעבר את הארץ בהסכמת המשיבה שהייתה "לפנים משורת הדין" ומבלי שזו תהווה תקדים.

3. כעת טוען המבקש כי נכון יהיה לבטל באופן גורף את עיכוב יציאתו מן הארץ נוכח הטעמים הבאים: בעקבות החלטות שונות שניתנו בתיק זה הוסרו רוב, אם לא כל, התנאים המגבילים שהוטלו עליו בראשית ההליך. המבקש הוא איש עסקים שלו עסקים חובקי עולם ולרגל עסקיו הוא נדרש מעת לעת לצאת את ישראל, לעתים אף בהתראה קצרה, והצורך בהגשת בקשה לביטול נקודתי של צו עיכוב היציאה וקיום דיון בבקשה זו חותר תחת הצורך שלו לנהל את עסקיו באופן מיטבי. לטענת המבקש, מרכז חייו בארץ ובת זוגו חיה בארץ כך שהחשש כי יצא מן הארץ לבלי שוב אינו חשש סביר. המבקש טוען כי מעולם לא הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו וגם בעת שיצא מן הארץ, באישור בימ"ש, חזר לארץ לצורך המשך ניהול ההליך בעניינו. מכך ניתן ללמוד כי ניתן לתת אמון במשיב. עוד מציין המשיב כי התיק העיקרי קבוע לשמיעת ראיות לחודש אוקטובר 2015 כאשר המשיב כופר במיוחס לו בכתב האישום וטוען לליקויים משמעותיים בראיות. המבקש מציין כי בתיק זה הפקיד ערבויות וסכומי כסף משמעותיים. באת כוחו, בטיעון בע"פ,

מוסיפה ומציינת כי המשיב נכון להוסיף עוד כהנה וכהנה בטוחות להבטחת שובו לארץ.

4. ב"כ המשיבה מתנגדת לבקשה, אם מדבריה עולה כי ככל שיעלה צורך נקודתי זה או אחר לשקול בקשה של המבקש לצאת את הארץ, תהא המשיבה נכונה לעשות כן.

דין והכרעה

5. העבירה המיוחסת למשיב היא חמורה. יחד עם זאת, סעיף 6 (א) לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע כי לכל אדם זכות לצאת מישראל והמבקש אינו חריג לכלל האמור, אם כי בנסיבות מקרה זה נדרש לאזן את זכותו של המבקש לצאת מן הארץ כנגד טובת הציבור ובעיקר החשש כי המבקש יצא מן הארץ שלא על מנת לשוב אליה (בש"פ 6654/93 **בינקין נ' מדינת ישראל**, פ"ד מח (1) 290, 294 (1993)). המבחן לעניין זה הוא מבחן האפשרות הסבירה היינו קיומו של יסוד סביר לחשש כי יציאתו של המשיב מן הארץ תסכל את ההליך המשפטי המתנהל בעניינו (בש"פ 6606/02 **צברי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו (6) 625, 628 (2002)). חשוב להדגיש כי העובדה כי אדם נאשם בעבירות חמורות לא תהווה תמיד, כשלעצמה, הצדקה לעיכוב יציאתו מן הארץ. כך, ניתן למצוא בפסיקה כי בית המשפט התיר גם לנאשמים בעבירות מרמה חמורות ובעבירות שיבוש הליכי משפט לצאת מן הארץ לצורכי פרנסה, כפוף להפקדת ערבויות מתאימות (בש"פ 8807/05 **פיליפוביץ נ' מדינת ישראל** (20.9.05)). בדומה, הותר גם לנאשמים בעבירות חמורות של הלבנת הון לצאת את הארץ בכפוף להפקדת ערבויות גבוהות (בש"פ 3120/06 **מדינת ישראל נ' בניאורשווילי** (27.4.2006)). גם מי שהורשע בדין וערעור על החלטתו תלוי ועומד וטרם הוכרע יכול לצאת מהארץ בנסיבות מסוימות (ע"פ 2909/05 **דורון נ' מדינת ישראל** (10.4.05)).

6. במקרה שלפני יש לזכור כי לא הוצג לפני כל חשש **קונקרטי** לפיו המבקש ינצל את ביטול צו עיכוב היציאה על מנת לצאת את הארץ שלא על מנת לשוב. נראה כי החשש במקרה שלפני הוא חשש ערטילאי שאינו מבוסס על כל ראייה ובוודאי שלא ניתן לקבוע כי קיים יסוד סביר (אובייקטיבי) לחשש כי המבקש יצא מן הארץ לבלי שוב. נוסף על האמור קיימים שיקולים נוספים התומכים בביטולו של צו עיכוב היציאה. המבקש היה נתון משך חודשים בתנאים מגבילים ומעולם לא נרשמה הפרה של תנאי שחרורו, לרבות לא את התנאי בדבר עיכוב יציאתו מישראל. כאשר המבקש ביקש לצאת את הארץ הוא פעל בגלוי וביקש זאת ואף שב לארץ כמובטח. זאת ועוד: כפי שהוצג לעיל, שיקולי פרנסה הם שיקולים משמעותיים התומכים במתן אפשרות למבקש להתפרנס בכבוד לרבות תוך ניהול עסקיו בחו"ל. ער אני לכך כי המשיבה אינה סותמת את הגולל על האפשרות לשקול בחיוב בקשות נקודתיות של המבקש לצאת את הארץ אולם לדידי יש טעם רב בעמדת ב"כ המבקש הגורסת כי נוכח הצורך של המבקש לצאת את הארץ בהתראה קצרה, יש בעצם הצורך בהגשת בקשות לביטול צו עיכוב היציאה והצורך לדון בבקשה במעמד הצדדים כדי להכביד על אופן ניהול עסקיו של המבקש. אכן, אילו היה יסוד אובייקטיבי לחשש כי המבקש יצא מן הארץ שלא על מנת לשוב היה ניתן לקבל הכבדה זו כהכרח בל יגונה אולם כפי שצוין לא זה מצב הדברים.

7. לאור מכלול השיקולים כאמור, אני סבור כי יהיה זה נכון להסיר את צו עיכוב היציאה מן הארץ אך זאת בכפוף לעיבוי הערובות בתיק, מעבר לאלה הקיימות בו כיום, כמפורט להלן -

- המבקש יפקיד בקופת בית משפט זה סך במזומן או בערבות בנקאית של 50,000 ₪.

• חתימה על ערבות צד ג' בסך 100,000 ₪.

מובהר כי ערובות אלה נועדו להבטיח את חזרתו של המבקש לישראל לצורך המשך ההליכים בעניינו והן יחולטו אם וככל שהמבקש יבחר שלא להתייצב בישראל להמשך משפטו בחודש אוקטובר 2010 או בכל מועד נדחה אחר כפי שיקבע בית המשפט מעת לעת.

8. **כפוף לביצוע הפקדת הערובות המפורטות בסעיף 7 להחלטה ולתנאים האמורים שם - יבוטל צו עיכוב היציאה מן הארץ נגד המבקש ודרכונו יושב לו.**

ניתנה היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, בהעדר הצדדים.